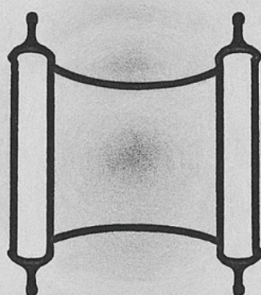

בס"ד

The Maharal Of Prauge

תפארת ישראל

Chapter 4

לע"נ

שְׁרָה מְרִים בֵּת אֲבָרָהָם

Dedicated By:

משפחת ליטשקאווסקי

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

Introduction

This profound discourse by the Maharal of Prague—one of the greatest Jewish thinkers and mystics of the 16th century—dives into the nature of Torah, mitzvos, and the human being as the pinnacle of creation. The Maharal (Rabbi Yehuda Loew, 1512–1609), who lived in Prague and was a contemporary of the Ramah and Rema, was known for his synthesis of Kabbalistic thought, philosophy, and halacha. He led a distinguished yeshiva and is often associated with mystical traditions, including the legend of the Golem. His influence endures through his works like *Netzach Yisrael*, *Tiferes Yisrael*, and *Gevuros Hashem*.

In this maamar, the Maharal explores why there are 365 negative commandments and 248 positive ones, and how these correlate to the human being. With astonishing depth, he reveals how Torah is the supreme blueprint of existence and how each mitzvah refines either the form or function of man. The Maharal distinguishes between "form" (tzurah) and "matter" (chomer), and demonstrates that Torah doesn't only guide man—it *elevates* him to become a reflection of divine perfection.

שס"ה מצוות לא תעשה ורמ"ח מצוות עשה הם לעצמת הבריאה

There are 365 negative commandments and 248 positive commandments, corresponding to the structure of man.

The paths and actions that lead to success are the commandments of the Torah; without them, one would remain merely in potential, as will yet be explained.

הדרכים והפעולות אשר הם מביאים אל ההצלחה, הם מצוות התורה, שבוזולתם הנה נשאר בכה, כמו שיתבאר עוד.

These mitzvos are like a rope that lifts a person from the depths of the pit—this lowly world—to the higher world, to seat him with the King, Hashem Tzevakos, face to face, as will also be explained.

והם הם כמו הקבל שמעלין את האדם מבור התחתיות, הוא העולם השפל, אל עולם העליון, להושיב אותו עם המלך ה' צבאות, עין בעין, וכמו שיתבאר ענין זה.

For the mitzvos refine a person from his physical nature, until he is no longer a naturally material being of coming into existence and passing away, like the physical things which are transient.

כי המצוות הם צרוף האדם מן הגשמי, עד שאין האדם טבעי חמרי בעל הויה והפסד, כמו שהם הדברים המבעים החמריים.

All the mitzvos are logically mandated by reason to be done this way and that. And when a person fulfills a mitzvah which intellect mandates, he thereby draws his soul out of its material nature and connects it with intellect, for the Divine intellect mandates the mitzvah.

כי כל המצוות מחיב אותם השכל וכך יעשה. וכאשר האדם עושה המצוה שהשכל מחיב, הרי בזה יוצאה נפשו מן הטבע החמרי, ודבקה בשכלי, כי השכל האלקי מחיב המצוה.

And this is the purification and refinement of our soul, as will be explained.

וזהו צרוף נפשני, כמו שיתבאר.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

And the number of mitzvos by which one's soul emerges from darkness to light, as our sages of blessed memory said at the end of Makkos (23b): Rabbi Simlai expounded, 613 mitzvos were given to Moshe—365 negative mitzvos, corresponding to the days of the solar year, and 248 positive mitzvos, corresponding to the organs of the human body.

Rav Hamnuna said: What is the source? (Devarim 33:4) “Torah tzivah lanu Moshe morasha.” The word “Torah” in gematria is 611. And “Anochi” and “Lo Yihyeh Lecha” (the first two of the Ten Commandments, in Shemos 20:2–3)—we heard directly from the Mighty One.

And there is no doubt that the number and count of the Divine commandments were not by happenstance, for there is no randomness in such Divine matters.

Furthermore, he did not attribute the number to chance occurrences, rather he explained that the number of negative mitzvos corresponds to the days of the solar year, and the number of positive mitzvos to the limbs of a person—and there is meaning in these connections.

And if we say that the number of negative commandments—365—is to warn a person each day not to transgress a “do not do,” and the positive commandments—248—are to instruct a person to fulfill the commandments with all his limbs, then it would also have been possible for the inverse to be true: that the negative commandments would be 248, warning each of a person's limbs not to transgress a “do not do,” and the positive commandments 365, instructing each day to perform the mitzvos.

All the more so, this proves that this is not merely a symbolic hint or allusion (remez), for such matters are not fitting regarding Divine things, which do not occur by accident or arbitrary structure. Therefore, this statement is one of the deep teachings.

ומספר המצוות שבהם נפשו יוצאה מאפלה לאורה, כמו שאמרו זכרונם לברכה בסוף מכות (כג, ב): דרש רבי שמלאי: תרי"ג מצוות נתנו לו למשה; שס"ה 'לא תעשה' - כמנין ימות החמה, רמ"ח עשה' - כמנין איבריו של אדם.

אמר רב הונא: מאי קרא (דברים ל"ג, ד): "תורה צוה לנו משה מורשה", 'תורה' בגימטריא ה'י' ה'י' 'תורה' - שית מאה וחד סרי ה'י' "אנכי" ו'לא יהיה לך' (שמות כ, ב-ג) - מפי הגבורה שמענו, עד כאן.

ואין ספק שאין מספרם ומנינם של המצוות האלקיות ה'י' במקרה, כי אין מקרה לכמו דברים אלו האלקיים.

ועוד, שלא תלה המספר במקרה קרה, רק שאמר על מצוות 'לא תעשה' שהם כמנין ימות החמה, ומספר מצוות 'עשה' כמספר איבריו של אדם, ומה ענינם לדברים אלו.

ואם נאמר כי מספר מצוות לא תעשה' - שס"ה, שמזהירין את האדם בכל יום שלא לעבר 'לא תעשה', ומצוות עשה - רמ"ח, שמזהירים את האדם שכל איבריו יעשה המצוות, אם כן גם היה אפשר שיהיה - בהפך זה; מצוות לא תעשה' - רמ"ח, שמזהירים כל איבריו של אדם שלא יעבר לא תעשה', ומצוות עשה' - שס"ה, שמזהירין כל יום שיעשה המצוות.

ומכל שכן שלא יהיה דבר זה רק רמז, ואין ראוי בדברים האלקיים, שנמצאים כך לעצמם; ולכך המאמר הזה מן המאמרים העמקים.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

Know: When Hashem, blessed be He, desired to merit a person—to acquire for him eternal existence through the Divine mitzvos—it could not be done through only one type of commandment.

דע, באַזשׂר רצה השם יתברך לזכות את האדם שיקנה הנצחיות על־ידי מצות האלקיות, אי אפשר שיקנה אותו רק על־ידי שני מיני מצות

One category is that he should not alter his essential form and existence upon which he was created. For if he alters the essential form upon which he was created, there is a change from what is fitting for human existence, and thus that existence is disrupted.

החלק האחד – שלא יהיה משנה את מציאותו אשר נברא עליו. כי אם משנה את מציאותו אשר נברא עליו, הרי יש לו שנוי מה שהוא ראוי למציאות האדם, ויבא הפקד למציאותו.

These are the negative commandments—"do not do"—which ensure that a person does not deviate from what is fitting to his true existence.

ואלו הם מצות לא תעשה, שכל אלו המצות הם – שלא יצא האדם מן מה שהוא ראוי אל מציאותו

For example, illicit relations, adultery, theft, and similar prohibitions—all prevent corruption of human essence.

כבעילת אפור וגאל וגנבה, וכיוצא בהם מן המצות

Even though we do not know the reasons for the commandments, nevertheless we know that all negative commandments are departures from the straight and proper existence that intellect mandates. And deviation from upright, essential form is destruction and ruin to that being.

אף כי אנחנו לא נדע טעם המצות, מכל מקום נדע בהם שכל מצות לא תעשה הם וציאה מן הישר המציאות מה שהשכל מחייב, והיציאה מן הישר המציאות הוא הפסד ואיבוד אליו.

The second category consists of the positive commandments. As we have already said (Chapters 2–3), man is not yet at his ultimate Divine level; rather, he exists only in potential, and he must acquire actual perfection through the Divine commandments.

החלק השני – הם מצות עשה. שפבר אִמְרָנוּ (פרקים ב–ג) כי אין האדם במדרגתו האחרונה האלקית, וכאלו הוא בכח בלבד, וצריך שיקנה השלמות בפעל על־ידי המצות האלקיות

And as was explained to you above in the previous chapters—even if a person acquires this material world and its apparent qualities, he has not acquired the World to Come—which is not a physical realm—except through the Divine actions (i.e., mitzvos), by which he merits the transcendent world.

ויכמו שהתבאר לה למעלה בפרקים הקודמים, שאף אם האדם קונה העולם הזה המבועי החמרי, לא קנה עולם הבא – שאינו בשמי – כי אם על־ידי הפעלות האלקיות, ועל ידם יזכה לעולם הנבדל

When you contemplate the nature of this world, it divides into two parts encompassing all of existence: One is the lower realm, generally described as being “under the sun,” and it is ruled by the sun.

וכאשר תתבונן במציאות עולם הזה, נחלק לשני חלקים, כוללים כל המציאות, האחד – הוא המציאות התחתון, והוא בכללו מסדר תחת השמש, והשמש כולל אותו

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

For the sun is the king of the natural world, and the world of nature is organized under its domain. As we find in Scripture, whenever one wishes to describe all of reality, it is said to be “under the sun,” as it is written (Koheles 1:3): “What profit does a man have from all his labor under the sun?” and (Koheles 1:14) “I saw all the deeds done under the sun,” and so throughout.

כי השמש מלך עולם הטבע, ועולם הטבע מסדר תחתיו. וכמו שתמצא מבאר מן הפתוב, שפאשר ירצה להזכיר כל העולם יאמר: "תחת השמש", וכדכתיב (קהלת א, ג): "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש". "וראיתי כל אשר נעשה תחת השמש" (קהלת א, י"ד), וכן תמיד.

The sun preserves the order of the natural world through its movement and cycles, as it rules the natural realm—like a king who upholds the structure of his domain so that none deviate from the proper order. So too the sun governs this world. As it says (Tehillim 136:8): “The sun for dominion by day.”

והשמש היא שמירת סדר עולם הטבע במהלכה ובתנועתה, במה שהיא מושלת בעולם הטבע. וכמו המלך שהוא השומר את הסדר לבלתי יצא אחד מן הסדר הראוי, כך השמש שהוא המושל על עולם הזה. וכדכתיב (תהלים קלו, ח): "את השמש לממשלת ביום", והוא השומר סדר העולם לבלתי יחליף ומיר את סדר הראוי, ויעמד על עמדו. ודבר זה ידוע מאד ואין ספק בזה.

This is the first category.

זהו חלק האחד.

The second category is man alone, who stands distinct from the rest of creation. He is not included with the other beings, for all was created for his sake. How then could the servant be included with the master? Such a thing is inconceivable. Therefore, man is a separate category unto himself.

החלק השני הוא האדם בלבד, שהוא חלק שני נגד כל המציאות. שהוא בפני עצמו, אינו נכלל עם שאר הנמצאים; שהרי בשביל האדם נברא הכל, ואיך יהיה נכלל העבד עם אדוניו, דבר זה לא יתכן כלל, ולפיכך הוא חלק בפני עצמו.

He is also distinct from the first category of existence, which does not change from the order upon which it was created. These other entities do not acquire any additional perfection beyond what they were created with—they remain as they are, as explained in Chapter 3.

והוא גם כן נחלק מן חלק המציאות הראשון, אשר לא ישנו סדרם אשר נברא עליו, אבל לא יקנו גם כן דבר מעלה גוסף על עצמם, רק הם נשארים בהיותם. כמו שנבראו, וכמו שנתבאר בפרק ג.

But man—who is this second category—is capable of deviating from the proper order, and also of attaining levels beyond what he originally had. Just as the sun is a king, so too man is a king, for everything is given into his domain.

והאדם הזה, שהוא החלק השני, אפשר שיצא מן הסדר הראוי, אבל האדם הוא קונה מעלה יותר ממה שהיה לו. וכמו שהשמש הוא מלך, גם כן האדם הוא מלך, שהרי הכל נתון תחתיו.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

Man's kingship is that he brings perfection to all lower beings, for everything was created to serve him. Through him, they gain form and completeness—just like a king completes his realm.

ומלכות האדם היא, שהוא מוליך שלמות אל כל התחתונים, כי הכל נברא לעבד האדם ולשמשו, ובזה הוא צורה אל כל התחתונים. ומוליך שלמות אל הכל, כמו המלך שהוא המשלים את הכל.

And man is the opposite of all other beings. All beings under the sun do not attain higher levels than those for which they were created—but they also do not deviate from their ordained order. Man, however, attains more than he began with—but he also deviates from the order.

והאדם הפך הנמצאים; שכל הנמצאים תחת השמש אינם קונים מעלה על מה שנבראו, אבל לא יצאו גם-כן מסדר הראוי. והאדם קונה מעלה יותר ממה שהיה, אבל הוא יוצא מן הסדר.

And when the prophets would rebuke the Jewish people, they would do so with metaphors drawn from the visible world, such as the prophet Yeshayahu said (Yeshayahu 1:3): "The ox knows its owner," etc. And Moshe, the master of all prophets, said (Devarim 32:1): "Give ear, O heavens."

וכאשר הנביאים היו מוכיחים את ישראל, היו מוכיחים אותם בדברים המביעים, כמו שאמר הנביא ישעיה (ישעיהו א, ג): "ידע שור קנהו" וגו'. ומשה אדון כל הנביאים אמר (דברים ל"ב, א): "האזינו השמים".

And it is stated in the Midrash (Devarim 30:19) on this: He said to them, "Look at the heavens and the earth and all that is in them, which I created to serve you—they receive no reward or punishment, yet they have not changed from their nature.

ואמרו במדרש (דברים ל, י"ט) על זה: אמר להם: הסתכלו בשמים ובארץ וכל אשר בם אשר בראתי לשמש אתכם, ואין להם שכר וענש, והם לא שנו מדתם;

Have you ever seen the sun go toward the west? Or did you sow wheat and the ground produced barley? If you fulfill the commandments, you will be rewarded; if not, you will be punished—all the more so."

ראיתם השמש הולך למזרח, או שזא זרעתם את האדמה חטים, והיא העלתה שעורים. ואם אתם מקיימים תחבולו שכר, ואם לאו תחבולו ענש, על אחת כמה וכמה.

Nevertheless, a person's superiority is through Divine actions. As was explained earlier (Chapter 2), the deeds of man are more beautiful and praiseworthy than the acts of nature—even though they are also Divine acts. And this matter is unique to man.

אמנם מעלתו על ידי המעשים האלקיים, וכמו שהתבאר למעלה (פרק ב) ממעשה ידיו של אדם, שהם יותר נאים ומשפחים ממעשה הטבע, שהם מעשה אלקים, ודבר זה מיוחד באדם.

And when Hashem, may He be blessed, wished to purify the Jewish people through the two types of mitzvos—"do not do" and "do"—He gave Israel a number of negative mitzvos equal to the days of the solar year.

וכאשר רצה השם לתקן לזכות את ישראל בשני מיני מצות, שהם לא תעשה ועשה. שהמצות לא תעשה הם שישמר הסדר, שלא יהיה לאדם וציאה מן הסדר, נתן לישראל מנין המצות במספר ימות החמה.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

For we have already said that the sun preserves the order of the created beings, and its days are 365. These 365 days complete the true dominion of the sun—just as the limbs complete the person. Through the sun's 365 days, its rule is fulfilled.

Thus, this number—365—is inherently capable of maintaining order and preventing deviation from the order of existence.

Therefore, when Hashem gave the Torah to Israel—who are considered the essence of existence, just as the sun and man represent all existence—He gave them 365 negative commandments, corresponding to the solar year, which preserves the order of reality.

For since the order of existence in its entirety is governed by the number 365—the days of the sun—He gave Israel 365 “do not do” commandments, by which the order is preserved. And through observing the negative commandments, there is no deviation from the order.

And He gave them also 248 positive commandments, which are acquisitions of action—through which a person acquires virtue and perfection. These correspond to the second category of existence, which is man.

For man possesses the ability to acquire spiritual elevation, which is not found in the first category of existence, for it does not acquire anything at all—it remains as it was created.

And man alone possesses the power to acquire elevation. And the limbs of man are the completeness of the human form.

Do not think like some people do—namely physicians—that the human limbs are merely natural, like those of other living beings. This is not so at all. For such doctors are mistaken fools who do not truly understand the form of man and his limbs, which are all Divine.

Therefore, a person's limbs are his perfection. And through his limbs—which are 248—he was created in the image of God.

כי כָּבֵד אֲמָרְנוּ כִּי הַחֲמָה הִיא שְׁמִירַת סֵדֶר הַנִּמְצָאִים, וְיָמֶיהָ הֵם שְׁס"ה. וְאֵלּוּ שְׁס"ה יָמִים הֵם מְשֻׁלְּמִים אֲמַתַּת מַלְכוּת הַחֲמָה, כְּמוֹ הָאֲבָרִים לְאָדָם. כִּי עַל-יְדֵי [יָמוֹת] הַחֲמָה שֶׁהֵם שְׁס"ה, גּוֹמְרֶת מְשֻׁלְּמָה

עַד שֶׁמִּסְפֵּר זֶה, שֶׁהוּא שְׁס"ה, מְסַגֵּל בְּעֶצְמוֹ לְשְׁמִירַת הַסֵּדֶר, וּבִלְתִּי יִצְיָאָה מִן סֵדֶר הַמְּצִיאוֹת

וּלְפִיכֶן בְּאֲשֶׁר נָתַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל נִחְשְׁבוּ כָּל הַמְּצִיאוֹת, כְּמוֹ שֶׁהַחֲמָה וְהָאָדָם הֵם כָּל הַמְּצִיאוֹת, נָתַן לָהֶם שְׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בְּמִסְפֵּר יָמוֹת הַחֲמָה, שֶׁהִיא שְׁמִירַת סֵדֶר הַמְּצִיאוֹת

כִּי מֵאַחֵר שֶׁסֵּדֶר הַמְּצִיאוֹת בְּכֻלּוֹ הוּא עַל-יְדֵי מִסְפֵּר שְׁס"ה, שֶׁהֵם מִסְפֵּר יָמוֹת הַחֲמָה, נָתַן לְיִשְׂרָאֵל גַּם-כֵּן מִסְפֵּר שְׁס"ה 'לֹא תַעֲשֶׂה', וְעַל יָדָם שְׁמִירַת הַסֵּדֶר. וּבְשְׁמִירַת מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה אֵין יִצְיָאָה מִן הַסֵּדֶר

וְנָתַן לָהֶם עוֹד רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֶׂה, שֶׁהֵם קִנְיָן מַעֲשֶׂה, שֶׁעַל יָדָם קוֹנֶה מַעֲלָה וְשְׁלֵמוֹת, כְּנֶגֶד חֵלֶק הַמְּצִיאוֹת הַשְּׁנִי, שֶׁהוּא הָאָדָם

שֶׁנִּמְצָא בְּאָדָם קִנְיָן מַעֲלָה, שֶׁלֹּא תִמָּצָא בְּחֵלֶק הָרִאשׁוֹן, שֶׁאֵין בּוֹ קִנְיָן כָּלֵל, רַק נִשְׁאָר עַל מַה שֶׁנִּבְרָא עָלָיו

וְהָאָדָם בְּלִבְדּוֹ יֵשׁ בּוֹ קִנְיָן מַעֲלָה. וְהָאֲבָרִים שֶׁל אָדָם הֵם שְׁלֵמוֹת צוּרַת הָאָדָם

כִּי אֵל תִּחְשַׁב כְּמוֹ שֶׁחֲשָׁבוּ קֶצֶת בְּנֵי אָדָם, וְהֵם הָרוֹפְאִים, כִּי הָאֲבָרִים שֶׁל אָדָם הֵם טְבָעִים כְּמוֹ שֶׁאָר בְּעֵלֵי חַיִּים. כִּי אֵין הַדְּבָר כִּדּוּ כָּלֵל, כִּי רוֹפְאֵי אֱלִיל הֵמָּה, לֹא יָדְעוּ בְּאֲמַת תַּאֲרֵ הָאָדָם וְאִיבָרָיו, שֶׁכָּלּוּ אֱלִילֵי

וּלְפִיכֶן הָאֲבָרִים שֶׁלּוֹ הֵם שְׁלֵמוֹת הָאָדָם, וְעַל-יְדֵי אֲבָרָיו – שֶׁהֵם רַמ"ח – נִבְרָא בְּצֶלֶם הָאֱלֹהִים

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

And through this he becomes king over the lower realms, as it is written (Bereishis 1:26): “Let us make man in our image... and let them rule over the fish of the sea and the birds of the heavens.”

ומצד הנה הוא מלך בתחתונים, שנאמר (בראשית א, כו): "נעשה אדם בצלמנו וגו' וירדו בדגת הים ובעוף השמים".

Therefore, the number of mitzvos—being the perfection of man—corresponds to the number of his limbs, which are also the measure of his completeness and greatness, through which he is in the image of God.

ולפיכך מספר המצוות – שהם שלמות האדם – כמספר אבריו, שהם גם כן שלמות ומעלת האדם, עד שהוא בצלם אלהים על ידי רמ"ח אבריו.

And the perfection and greatness of the mitzvos follows from this perfection—that man was created in the image of God. Through this, man becomes the perfection of all lower existence.

ושלמות ומעלת המצוות נמשך אחר השלמות הנה מה שהאדם נברא בצלם אלהים, שעל ידי זה האדם הוא שלמות כל התחתונים.

And if you contemplate this matter more deeply, you will know and understand that the sun and man are two kings.

ותעמיק יותר בענין זה ותדע ותבין, שהשמש והאדם שני מלכים.

For the sun rules over the world, as the verse says (Bereishis 1:16): “To govern the day,” and man rules over the creatures as well, as it says (Bereishis 1:26): “And let them rule over the fish of the sea and the birds of the heavens.” This matter is explained.

כי השמש הוא מושל בעולם, כמו שאמר הכתוב (בראשית א, ט"ז): "לממשלת היום". והאדם מושל בנמצאים גם כן, כדכתיב (בראשית א, כ"ו): "וירדו בדגת הים ובעוף השמים", ודבר זה מבאר.

One of these rulers is a physical ruler, for the sun is entirely physical; while the second ruler is transcendent, for man is not entirely physical—both because of his Divine soul, and because of what is said about him (Bereishis 9:6): “For in the image of God He made man.”

והמושל האחד הוא מושל גשמי, כי השמש היא בשמית, והמושל השני הוא נבדל, כי האדם אינו בגשמי גמור.

Both because he has a holy soul and because his form contains a Divine element—known to those who understand the secrets of wisdom. In any case, man surely possesses something transcendent.

הן בגשמותו האלקית, שיש לו נשמה קדושה, והן מצד שנאמר בו (בראשית ט, ו): "כי בצלם אלקים עשה את האדם". כי יש בצורתו ענין אלקי, למי שיודע ברזי החכמה. מכל מקום על כל פנים יש באדם ענין נבדל.

So we see these are two distinct entities: one is a ruler with a physical body, and the other has a non-physical, transcendent element. Whatever the interpretation of “in the image of God” may be, the bottom line is that man possesses something Divine and separate.

הרי כי אלו שני דברים מחלקים; האחד – הוא המושל, ויש לו חשיבת גוף. והשני – יש לו ענין בלתי גשמי, והוא נבדל. והנה הפרוש מה שיהיה בלשון "צלם אלקים", סוף סוף יש באדם דבר אלקי נבדל.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

Now, the sun and man are the most elevated elements in this world. For this world is composed of matter and form. The loftiest matter belongs to the sun, for it has refined substance. The loftiest form belongs to man, which is spiritual.

והנה השמש והאדם – היותר עליון בעולם הזה. כי העולם הזה יש בו חמר וצורה נבדלת. והחמר היותר עליון – הוא לשמש, כי יש לו חמר נד. ומעלת הצורה הנבדלת – לאדם.

Therefore, these two are considered kings, because they are the highest among all beings in this world. Man is considered “form” relative to all beings—even to the sun.

ולכך אלו שנים הם נחשבים מלכים, מצד שיהם עליונים בנמצאים בעולם הזה. והאדם נחשב צורה אל הנמצאים כלם, אף אל השמש.

It is known that sin comes from matter, not from form. Therefore, the negative commandments, which prohibit sin, correspond to the days of the sun—which has no deviation from order, despite being physical. This matter is further explained in Chapter 13—see there.

ידוע כי החטא הוא מצד החמר, לא מצד הצורה. ולפיכך מצות לא תעשה, שלא יעשה חטא – הוא כנגד מות החמה, שאין בה וציאה מן הסדר, אף כי היא בשמית. ודבר זה יתבאר עוד בפסק י"ג עין שם.

Therefore, women are obligated in the negative commandments just as men are (Kiddushin 29a), even though their level is more material. For the “do not do” mitzvos relate to materiality, and this is discussed further elsewhere.

ולפיכך כל מצות לא תעשה מחייבות בהן הנשים גם-כן, כמו האנשים (קדושין כט, א), אף כי מדרגתן חמריה. כי מצות לא תעשה מצד החמר גם-כן, ובדבר זה הארכנו במקום אחר.

But positive commandments that are time-bound—women are exempt from them (ibid.), because the mitzvah of “do” relates to form, and form is the perfection of man. His perfection is through the positive commandments.

ואלו מצות עשה שהזמן גרמן – פטורות מהן הנשים (שם), כי מצות עשה המצוה היא מצד הצורה, כי הצורה היא שלמות האדם, והשלמותו היא מצד מצות עשה.

And you should have no doubt that the number of the solar days—365—relates to the sun exactly as it is. And likewise, the number of man’s limbs—248—relates exactly to man as he is. There is no doubt in this.

ולא יקרה לך ספק, כי מספר ימות החמה שהם שס"ה, מתחסיים מספר ימיה אל החמה כפי מה שהוא. וכן מה שמספר אברי האדם הם רמ"ח, מתחסיים מספר אבריו של אדם כפי מה שהוא אדם, ואין בזה ספק.

And we have already said: these two—the sun and man—are the most elevated in this world, and only they are called kings and rulers. The sun is a ruler and king who preserves order so it is not disrupted, as is the task of a king. And man is likewise a king who completes the people—thus man completes existence.

ובכך אמרנו, כי אלו שנים – השמש והאדם – הם ביותר עליון בעולם הזה, והם בלבד נחשבים מלכים ומושלים בעולם; השמש הוא מושל ומלך ושומר הסדר שלא ישתנה, כמו שהוא ענין המלך. והאדם גם-כן מלך, המשלים את העם, כך האדם משלים את המציאות.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

However, what is even more exalted—"By it kings reign" (Mishlei 8:15)—is the Torah, which is even higher in the world, and by it kings rule.

Therefore, the Torah corresponds to these two types of kings: one, whose role is not to deviate from order, associated with the level of "do not do"; the other, whose role is to bring completion—associated with positive commandments.

For it is fitting that the Torah should contain both "do not do" commandments, which preserve the order so one does not transgress the law—like a king who preserves his people from disorder—and also positive commandments, which complete the people—like a king who brings perfection to his nation.

These two ideas correspond to matter and form. And the concept is as clear as the sun to one who understands, though we have elaborated on it elsewhere.

The general principle: Hashem gave man the Torah so that he may attain the highest level in existence—either by maintaining the elevated state he was created in without falling into evil and deficiency, or by acquiring greater perfection through the positive commandments.

And in the Midrash (Zohar I, 170b), it says: Hashem gave 248 positive commandments to Israel corresponding to the limbs of man, and 365 "do not do" commandments corresponding to the 365 sinews in the human body.

This Midrash supports what we have explained. The Midrash places everything within man, because he contains both the transcendent Divine element and the physical non-transcendent body.

Therefore, He gave 248 positive commandments—which perfect man—corresponding to his limbs, because the limbs reflect his form, and that form is the transcendent image of God, as explained earlier.

אָמנם אָשר הוּא עוֹד יוֹתֵר עָלָיוֹן, אָשר: "בַּהּ מְלָכִים יִמְלְכוּ" (מִשְׁלֵי ח, ט"ו), הִיא הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא עוֹד יוֹתֵר עָלָיוֹן בְּעוֹלָם, וּבַהּ מְלָכִים יִמְלְכוּ.

וּלְפִיכָף הַתּוֹרָה מְתִיחֶסֶת אֶל אֵלּוּ שְׁנֵי מִינֵי מְלָכִים, אָשר הָאֶחָד עֲנִינּוּ בְּלִתִּי וְצִיָּאָה מִן הַסֵּדֶר בְּמַדְרַגַּת לֹא תַעֲשֶׂה, וְהַשֵּׁנִי עֲנִינּוּ הַשְׁלֵמוֹת, שֶׁהוּא מַשְׁלִים הַמְּצִיאוֹת בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה.

כִּי דָבָר זֶה רָאוּי לַתּוֹרָה שִׁיְהִי בָּהּ מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, אָשר שׁוֹמְרִים אֶת הַסֵּדֶר שְׁלֹא יִהְיֶה עוֹבֵר הַחֶק, כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לְמֶלֶךְ שֶׁהוּא שׁוֹמֵר הָעָם שְׁלֹא יֵצֵא מִן הַסֵּדֶר. וְגַם יֵשׁ בָּהּ מַצּוֹת עֲשֵׂה, הַמְּשַׁלְּמִים אֶת הָעָם, כְּמוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא הַשְׁלֵמַת הָעָם.

וְאֵלּוּ שְׁנֵי דְבָרִים מְתִיחִסִּים אֶל הַחֶמֶר וְהַצּוּרָה. וְהַדְּבָרִים בְּרוּרִים כְּשֶׁמֶשׁ לְמִי שֶׁמַּעֲבִין, וְהָאֲרָכָנוּ בְּמָקוֹם אַחֵר בְּפֶרוֹשׁ זֶה.

כָּלֵל הַדְּבָר, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לָאָדָם הַתּוֹרָה, שִׁיְהִי לָאָדָם הַמַּעֲלָה הַיּוֹתֵר עָלֵיוֹנָה שֶׁהִיא בְּעוֹלָם; אִם שִׁיְהִי בּוֹ הַמַּעֲלָה הַיּוֹתֵר עָלֵיוֹנָה שְׁלֹא יִסּוּר מִן אָשר נִבְרָא עָלָיו, אֶל הָרָע וְאֶל הַפְּחִיתוּת. וְאִם שִׁיְקַנָּה הַשְׁלֵמוֹת הַיּוֹתֵר עָלָיוֹן עַל־יְדֵי מַצּוֹת עֲשֵׂה.

וּבַמִּדְרָשׁ (זֹהַר חֵלֶק א' קע, ב) אָמְרוּ, כִּי רַמ"ח מַצּוֹת עֲשֵׂה נָתַן ה' יִתְבָּרַךְ לְיִשְׂרָאֵל נֶגֶד אֲבָרָיו שֶׁל אָדָם, וְשֶׁס"ה מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה נֶגֶד שֶׁס"ה גִּידִים שֶׁבָּאָדָם.

וְגַם הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה פֶּרוֹשׁוֹ כֵּן. רַק הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה נוֹתֵן הַכֹּל בְּאֶדָם. כִּי הָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ בּוֹ דְּבָר נִבְדָּל אֱלֹהִי, וְדְבָר שֶׁהוּא בְּלִתִּי נִבְדָּל, הוּא הַגּוֹף.

וּלְפִיכָף אָמַר שְׁנָתַן רַמ"ח מַצּוֹת עֲשֵׂה – הַמְּשַׁלְּמִים אֶת הָאָדָם – נֶגֶד אֲבָרָיו שֶׁל אָדָם, כִּי הָאֲבָרִים הֵם צוּרְתוֹ, שֶׁצּוּרְתוֹ צֶלֶם אֱלֹהִים נִבְדָּל, כְּמוֹ שֶׁהִתְבָּאָר לְמַעַלָּה.

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

And corresponding to this He gave 248 positive commandments that bring about man's perfection. And He gave him 365 "do not do" commandments corresponding to his sinews, which are not his form but sustain the body, ensuring continuity without deviation.

Therefore, there are 365 negative commandments—to ensure man does not deviate physically from the proper order. This is not man's perfection, but rather sustains his bodily integrity.

And there is no contradiction between Rabbi Simlai's teaching and this Midrash. According to Rabbi Simlai, all existence is one entity, and the world is like matter to man, who is its form and perfection. Therefore, the Torah corresponds to both sun and man.

But according to the Midrash, man is a distinct transcendent entity, equal in weight to all else. Therefore, the 365 negative and 248 positive commandments correspond entirely to man.

And it is fitting to deeply contemplate these ideas, for they are very great matters. It is impossible to write more, for they are very deep. Yet there is no doubt in them for one who knows how to understand words of truth and uprightness. They are further explained elsewhere.

[NOTE Summary

The discourse begins by explaining why the Torah comprises 365 *lo sa'aseh* (prohibitive commandments) and 248 *aseh* (positive commandments), corresponding respectively to the sinews and limbs of the human body. Drawing from both Midrash and philosophical frameworks, the Maharal presents man as the microcosm of all creation—so much so that the totality of mitzvos aligns with his very structure.

The Torah, being the most exalted form of wisdom—"בה מלכים ימלכו"—contains within it both the preservation of cosmic order (through the prohibitions) and the advancement of perfection (through the positive actions). Negative commandments represent guarding form—ensuring man does not deviate from his intended design. Positive commandments are the tools of completion—they *perfect* man by aligning his actions with his divine purpose.

Through the metaphor of kingship, the Maharal compares these mitzvos to the two roles of a king: the one who guards societal order and prevents chaos (parallel to *lo sa'aseh*), and the one who actively develops and enriches the nation (parallel to *aseh*). Torah, as the supreme wisdom, must contain both.

וּכְנָגַד זֶה נִתֵּן לוֹ רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, הַמְשַׁלְמִים
הָאֲדָם. וְנִתֵּן לוֹ שֵׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה נֶגֶד אֵיִדִּים
שָׁלוֹ, שֶׁהֵגִידִים אֵינָם צוּרְתוֹ שֶׁל אָדָם, אֲכָל הֵם
נוֹתְנִים קִיּוֹם לְגוֹף הָאָדָם, עַד שֶׁהוּא מְקַיֵּם מִכְּלֵי שְׁנוּי

וּלְפִיכֶךָ הֵם שֵׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁלֹּא יֵצֵא הָאָדָם
מִצֶּר גּוּפוֹ מִן הַסֵּדֶר הָרְאוּי, וְאֵין זֶה שְׁלֵמוֹת הָאָדָם

וְאֵין חֲלוק בֵּין רַבִּי שְׁמֵלַי וּבֵין זֶה הַמִּדְרָשׁ. רַק כִּי
לְדַעַת רַבִּי שְׁמֵלַי כָּל הַמְצִיאוֹת נִחָשֵׁב אֶחָד, וְכָל
הָעוֹלָם נִחָשֵׁב כְּמוֹ הַחֶמֶר אֶל אָדָם, וְהָאָדָם הוּא
שְׁלֵמוֹת וְצוּרַת כָּל הַמְצִיאוֹת. וּלְפִיכֶךָ הַתּוֹרָה הִיא נֶגֶד
הַשָּׁמַיִם וְהָאָדָם

וּלְדַעַת הַמִּדְרָשׁ הָאָדָם מְצִיאוֹת נִבְדָּל לְעַצְמוֹ, שֶׁקוֹל
נֶגֶד הַכֹּל. וּלְכַךָ שֵׁס"ה "לֹא תַעֲשֶׂה" וְרַמ"ח "עֲשֵׂה",
הַכֹּל נֶגֶד הָאָדָם

וְרְאוּי לְהִבִּין דְּבָרִים אֵלּוּ, שֶׁהֵם דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד,
כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְכַתֵּב יוֹתֵר, וְעַם שֶׁהֵם יוֹתֵר עֲמֻקִּים.
אֲבָל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ אֵין סֶפֶק בָּהֶם לְמִי שִׁידַע לְהִבִּין
דְּבָרֵי אֱמֶת וַיֵּשֶׁר. וְהַתְּבַאֲרוּ עוֹד בְּמָקוֹם אַחֵר, וְהַכֹּל
שָׂרֵשׁ אֶחָד אֱמֶת וְגִזַּע צָדֵק, יוֹצֵא מִפְּרִדָּם הַחֲכָמָה.
וְעוֹד יִתְבַּאֵר

The Maharal of Prague

תפארת ישראל

The Splendor of Israel

Chapter 4

He then goes deeper, explaining that limbs (eivarim) represent the essential *form* (tzurah) of man—his divine image—while sinews (gidin) support the function and structure. Therefore, the *aseh* mitzvos correspond to limbs, actively revealing divine form, while *lo sa'aseh* relate to sinews, guarding the body from deformity or misdirection.

This dual system also reflects two views: one, that man is the central axis of all reality (R. Simlai), and two, that man is a distinct spiritual being balanced against all creation (Zoharic Midrash). Either way, Torah exists entirely for the sake of man's completion—both preserving his essence and elevating it beyond nature.

The Maharal concludes that this integrated system of Torah and man—limb and mitzvah, form and function—is unified in a single source of truth, rooted in divine wisdom, and meant to be unlocked by those who seek its depth.

Practical Takeaway

You are not just *observing* mitzvos—you *are* the mitzvah. Every positive action you do corresponds to a divine channel of light within you; every restraint you exercise preserves your spiritual design. See yourself as a living embodiment of Torah. Approach each mitzvah not just as a command, but as a sculptor's touch—chiseling you into a reflection of the Divine. And just like a king both protects and uplifts his people, so too your service of Hashem must involve both holding the line and pushing the world forward.

Chassidic Story

The Maharal once hosted a delegation of noblemen and scholars at his home. One of them mockingly asked, “Rabbi, your people claim that Torah was given by God—but why does your law care about things so minute: the placement of fringes, the cut of a parchment, the direction of a mezuzah? Surely God has greater things to attend to!”

The Maharal gently smiled. He walked over to a cabinet and brought out a royal seal—an antique signet that once belonged to Emperor Maximilian. He held it up and said: “This seal,” he explained, “is nothing but a piece of wax, impressed by a stamp. But if the tiniest line of that impression is flawed—even a scratch—the whole document becomes invalid in the eyes of your emperor. Why? Because in that small mark lies the whole authority of the crown.”

He continued, “So it is with Torah. These mitzvos, each detail, are the letters of the seal of the King of Kings. Alter them, and the world loses its shape. Fulfill them, and man himself becomes the parchment upon which divine wisdom is written.”

(Source: *Otzar HaMaharal*, story attributed by tradition and cited in Rabbi Shlomo Fisher's *Derashos Beis Yishai*, p. 61) **END NOTE]**